

Vážení přátelé, sestry a bratři,

ke své zprávě, kterou jsem psal již před čtvrt rokem, přidávám uvažování seniorátního výboru o budoucím sborovém uspořádání seniorátu. To vychází především z ekonomických ukazatelů. Každým rokem odesíláme větší a větší částky na personální fond. Ten je zde proto, aby naše sbory byly obsazeny vzdělanými teology a my neupadli do jakési náboženské triviálnosti. Poctivou teologickou prací, prosíme, také po farářích žádejte, nikoli jednoduché náboženské formality či volnočasové aktivity hodné kulturních a sportovních center. Je-li ve sborech také tato nabídka, nic proti tomu, leč není to naše první věc a už vůbec ne první věc povolání farářů. Ke smyslu církve ještě více níže.

Seniorátní výbor měl na mysli lidskou a ekonomickou sílu jednotlivých sborů. V tuto chvíli to není tak, že by se kterýkoli sbor v seniorátě ekonomicky hroutil, jakkoli třeba leckde je situace dosti napjatá. Jsou ovšem i sbory, které na účtech mají jakýsi finanční polštář do několika málo dalších let.

V letošním roce je personální fond bezmála 200 tisíc, do roku 2030 se počítá s jeho nárůstem až do výše 680 tisíc na jedno farářské místo (vědomě uvádím toto nejvyšší číslo bez započítání případných výnosů z tzv. restitucí – prosím, abychom neztráceli čas jeho rozporováním). To, snad kromě Hradce Králové v tuto chvíli žádný sbor svou obětavostí není schopen naplnit. Doufáme, že ve sborech pracujete na možnostech získání dalších prostředků formou nájmu a podobných aktivit, jak jsme k tomu vyzývali. Přes všechnu snahu a zvyšující se obětavost ve sborech budeme muset uvažovat o spojování sborů či sousbořích nebo jiných formách, kdy na více sborech budou třeba dva faráři, kteří si rozdělí kompetence.

Jako silný sbor vnímáme v tuto chvíli Hradec Králové a s výhradou také Letohrad. Oné výhradě nerozumějte nikterak zle, ale zcela věcně ekonomicky.

Pak je zde řada poměrně slušných a dosud soběstačných sborů – Dvůr Králové, Trutnov, Vrchlabí, Náchod, Hronov, Třebechovice, Klášter nad Dědinou. Jistě jsou i mezi nimi rozdíly, ale všechny jdou v tuto chvíli vřadit do kategorie středně velkých sborů, které z hlediska platby personálního fondu mají perspektivu 3 – 5 let. Finančně dostačujícím sborem jsou také dosud Semonice.

Pak jsou sbory malé – třeba ne okamžitě finančně, ale jistě počty shromažďovaných a výhledem k plné obsazenosti – Jičín v tuto chvíli jen ½ úvazku, Hořice, Nový Bydžov, Černilov – neobsazen dosud jen ½ úvazku, Kostelec nad Orlicí.

To je výchozí situace pro naše uvažování.

Postupuji od západu k východu.

Jičín usiluje o spolupráce se sborem v Libštátě. Jednání a postup těchto jednání není bez problému, přesto doufáme v jeho zdárnost. Opodstatnění pro toto spojení je historické – Jičín kdysi býval kazatelskou stanicí Libštátu. Především farář Petr Hudec obstarával právě obě dvě místa a současná farářka Anna Kracíková v současné době pracuje v Jičíně na půlúvazek. Kam by spadal po tomto spojení Jičín, zda do našeho či Libereckého seniorátu, pokládáme za lhostejné. Je také možné, že dojde i ke slučování seniorátů.

Dlouhodobá administrace Hořic, která se odehrávala především ze Dvora Králové, zřetelně ukazuje ke spojení těchto dvou sborů. Zdá se ovšem, že k tomuto sousboří by v budoucnu přibyl také Trutnov, nenalezne-li jiné způsoby finančního zajištění. Jde o obrovské území – Od Hořic po kazatelskou stanicí v Janských Lázních je to 75 kilometrů.

Vrchlabí má v tuto chvíli dobrou spolupráci s nepříliš vzdálenou Jilemnicí a Křižlicemi. Tak jako v případě Jičína jde o spolupráci přes hranici seniorátu a nevíme, jaké bude další uspořádání církve v tomto ohledu.

Hronov, který se v minulosti spojil s Broumovem, je v tuto chvíli územně už dosti velkým sborem s velkým počtem kazatelských míst. Přesto i zde musíme uvažovat o spojení s Náchodem, sborem územně neméně velikým – také on se spojoval se sborem v Bohuslavicích nad Metují...

Sbor v Třebechovicích pod Orábem v tuto chvíli skrze administraci spolupracuje se sborem v Kostelci nad Orlicí. Možnost tohoto sousboří se ukazuje jako velmi dobrá a pohodlná i vzhledem k farářské práci.

Sbor v Semonicích bude od září obsazen již jen na polovinu úvazku a do budoucna jsme uvažovali o sousboří s Klášteřem nad Dědinou. Jinou variantou, dopravně příhodnější, je spojení Klášteřa s Třebechovicemi – trojsboří Klášteř – Třebechovice – Kostelec a spojení Semonic s Hradcem Králové, tedy čtyřsboří Hradec – Černilov – Semonice – Nový Bydžov.

K Hradci Králové by přibyly sbory v Černilově a sice dosti vzdálený, ale jinou možnost jsme nenašli, sbor v Novém Bydžově s tím, že bychom stáli o zachování dvou farářských míst v Hradci Králové.

Sbor v Letohradu, jak jsme již zmínili, v tuto chvíli má za to, že je finančně dostačující. V opačném případě se jako jediná možnost nabízí spolupráce přes hranic seniorátu se sborem v Čermné. Nijak jsme ovšem o této možnosti jako seniorátní výbor nejednali. Platí totéž co jsme řekli o Jičíně a Vrchlabí.

Tolik teoretické, prosím, uvažování seniorátního výboru. To, co jsem popsal není žádný diktát, je to věc k diskusi a představy ze sborů mohou být zcela jiné. Berte tyto řádky jako pokus vykročit směle k budoucnosti.

Přesto ještě několik slov k věci nejpodstatnější: žádná instituce a žádné institucionální uspořádání nenaplní smysl toho, proč zde jsme a nezachrání opodstatněnost bytí Českobratrské církve evangelické. Kdyby slučování sborů proběhlo jen jakýmsi rozhodnutím shora, pak by věc mohla dopadnout tak, že by tu byl udýchaný farář putující z místa na místo mezi malými a stále menšími skupinami evangelíků, na něž by neměl dostatek času. Proto bych si dovolil tvrdit, že bez mezisborové spolupráce, společných akcí, společných staršovstev, společného plánování se to neobejde.

Obávám se také, že se to neobejde bez jakési obnovy toho, kdo jsme a proč tu jsme, přičemž se nelze vracet jen ke starým vzorům, ale je nutno promýšlet nové, protože svět se velmi proměnil.

Úsilí misie k tomuhle obrozenému vědomí patří také. Ale zcela jistě to musí být misie neúčelová – naše misie nemá za cíl zmnožit řady církve a získat salárníky, ale dosvědčit na všech rovinách společnosti Krista. Takováto misie pak souvisí s tím, co zde církev představuje a jaký je její cíl. Že je to seskupení lidí, kteří hledí ke království spravedlnosti a to je jejich programem, dokonce i napříč vši politice či pro ni, politickým, bez mocenského nároku. Asi to znamená také se rozloučit s nízkým tolerančním sebevědomím a nahradit jej sebevědomím upřeným ke Kristu, který se sklonil a sklání a vchází i do našeho spleťitého věku a světa.

Prosím ještě jednou, berte tyto stránky jako předmět k rozhovoru, který by měl proběhnout dosti rychle. Odkazujeme také na materiály došlé ze Synodní rady. I v nich najdete podněty k promýšlení situace sborů a potřebných proměn.

Velmi dobře si uvědomuji, jak jsou poslední odstavce vágní. Přeji si, aby nebylo vágní naše další úsilí.